

Către,

Judecătoria Nemuririi

Subsemnatul **Tărâmul Eternității**, cu domiciliul în, având datele de identificare C.I., seria, nr, CNP, reprezentat convențional prin “**IUS SOLI**”, prin av. Mitrea Sandra-Maria, Deak Sara și Denes Lilla-Nora,

în contradictoriu cu Făt-Frumos, având datele de identificare C.I., seria, nr., CNP,

formulăm prezenta:

ÎNTÂMPINARE

prin care solicităm instanței **să respingă**, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată, pentru următoarele,

CONSIDERENTE

În fapt,

Subsemnatul, l-am cunoscut pe reclamant într-o seară liniștită de vară, căutând nemurirea. Aflând scopul acestuia, am început a-i povesti de existența Tărâmului Eternității, precum și tot ceea ce implică șederea pe acest Tărâm.

Bineînțeles, reclamatul având o vârstă fragedă, fiind orbit de visul său de a fi nemuritor, nu a depus toate diligențele necesare în a înțelege, în mod cert, efectele și consecințele șederii pe Tărâmul Eternității. Văzând acest aspect, precum și faptul că reclamantul nu este atent la tot ceea ce îi relatez, am încetat a-i explica toate considerentele necesare.

Reclamantul, văzând că mă opresc din a-i povesti de viața perfectă, existentă pe Tărâmul Eternității, s-a supărat, ocazie cu care a părăsit imediat locul discuției. După scurt timp, acesta a revenit la domiciliul meu, cu scopul de a-i oferi *“tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte”*.

În mod eronat, se face mențiune despre faptul că subsemnatul am prezentat o imagine distorsionată a realității; În concret, i-am prezentat reclamantului, în totalitate, adevărata realitate existentă pe Tărâmul Eternității, fără a-l induce în eroare, fără a-i prezenta aspecte neadevărate și fără a-i înșela așteptările pe care Făt-Frumos le avea.

Doresc să precizez că de la începutul discuției am fost de bună-credință, respectând dispozițiile art. 1170 din Codul Civil, relatându-i toate aspectele necesare, toate efectele care urmează să se producă ca urmare a încheierii contractului. Nu m-am prevalat, nicio secundă, de respectarea obligației de a fii de bună-credință, atât pe perioada negocierilor, cât și în momentul încheierii contractului.

În cererea de chemare în judecată se menționează, în mod constant, că reclamantul nu a avut cunoștiință de efectele ulterioare încheierii contractului și a renunțării la mortalitate, însă, precizez instanței că, reclamantul a fost de acord ca ulterior acestei renunțări, să trăiască fără a avea emoții, sentimente, trăiri. Ba mai mult, reclamantul a solicitat subsemnatului ca nemurirea să-i înlăture toate suferințele și trăirile manifestate în timpul vieții.

I. Cu privire la nulitatea absolută

Vă rugăm să constatați **că nu se aflăm** în prezența sancțiunii nulității absolute a contractului încheiat între părți, raportat la următoarele considerente:

În primul rând, cu privire la presupusul obiect ilicit al contractului, vă arătăm faptul că, subsemnatul și-a îndeplini toate obligațiile asumate și existente în contract, oferindu-i reclamantului *“tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte”*. Într-o atare situație, apreciem că nu putem face vorbire despre existența unui obiect imposibil și ilicit, în condițiile în care acest obiect a fost atins și respectat în totalitate.

În al doilea rând, cu privire la dreptul la viață, din art. 22, alin. (1) din Constituție *“Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate,”* reiese faptul că dreptul la viață este garantat și apărut de normele legale, în schimb dreptul la moarte nu este prevăzut de niciun text legal. Prin urmare, Făt - Frumos, **nu a renunțat** la dreptul la viață, **ci ales să renunțe la mortalitate** pentru o viață veșnică, astfel dreptul la viață nu i-a fost, în niciun fel, afectat și încălcat, mai cu seamă a fost respectat, acordându-i-se viață veșnică.

De asemenea, privind următorul articol - *Considerații asupra cauzei actului juridic civil în reglementarea actuală, de autorul Iulia Alexandra Boasneanu, universului juridic, 27 septembrie 2021, “este imposibil ca o persoană să se angajeze juridic fără a urmări un scop anume, fără a avea o cauză impulsivă și determinantă...”*, iar **cauza impulsivă și determinantă a reclamantului a fost tocmai să scape de emoțiile, durerile vieții, chiar urmărind circumstanțele în care va petrece eternitatea cu emoțiile și sentimentele estompate, îmbrățișând existența monotonă.** Totodată, faptul că au trecut câteva secole, astfel cum se precizează și în cererea de chemare în judecată, și că **reclamantul nu mai dorește să trăiască astfel, nu este o cauză imputabilă subsemnatului, faptul că pe parcurs reclamantul s-a prevalat de ceea ce și-a dorit inițial.**

Referitor la **durata contractului**, considerăm că aceasta reiese, în mod cert, din natura contractului, având în vedere că este vorba despre oferirea unei vieți eterne.

II. Cu privire la nulitatea relativă

Vă rugăm să observați **că nu ne aflăm în prezența unei cauze de nulitate relativă**, raportat la următoarele aspecte:

a. În ceea ce privește eroarea

Conform art. 1.207, alin. (1) CC *“Partea care, la momentul încheierii contractului, se afla într-o eroare esențială poate cere anularea acestuia, dacă cealaltă parte știa sau, după caz, trebuia să știe că faptul asupra căruia a purtat eroarea era esențial pentru încheierea contractului.”*

Raportat la această reglementare, **apreciem că nu ne aflăm în prezența unei erori** ca viciu de consimțământ având în vedere faptul că, subsemnatul, i-am prezentat reclamantului toate consecințele și efectele derivate contractului și respectiv a renunțării la nemurire. Se precizează în cererea de chemare în judecată faptul că *“Făt - Frumos a fost ademenit de mirajul nemuririi”*, consideram noi **că nu ne este imputabilă acțiunea reclamantului care a ales să ignore toate**

consecințele, precum și propriile obligații ce decurg din încheierea contractului, acesta fiind încheiat în deplină cunoștință de cauză.

Mai mult decât atât, **eroarea invocată nu este una esențială**, neafectând elementele definitorii ale contractului. Această pretinsă eroare invocată, putea fi evitată printr-o minimă diligență, **ceea ce o face nescuzabilă**, motiv pentru care apreciem că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru existența erorii.

Simpla nemulțumire ulterioară actului juridic sau reevaluarea unor circumstanțe nu poate conduce, în mod retroactiv, la calificarea unei decizii ca fiind viciată. Din analiza conduitei părților și a contextului contractual reiese că decizia de a încheia actul nu a fost influențată în mod determinant de eroarea invocată, ci a fost rezultatul unei voințe libere și asumate.

b. În ceea ce privește dolul

Conform art. 1.214 alin. (1) CC *“Consimțământul este viciat prin dol atunci când partea s-a aflat într-o eroare provocată de manoperele frauduloase ale celeilalte părți ori când aceasta din urmă a omis, în mod fraudulos, să îl informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie.”*

Raportat la această reglementare, considerăm că nu ne aflăm în prezența acestui viciu de consimțământ. Pentru ca dolul să conducă la anulabilitatea actului juridic, **trebuie să fie dovedită existența unor manevre frauduloase**, intenția de a înșela și caracterul determinant al acestora asupra consimțământului. În speță, analiza condițiilor legale arată că dolul nu este incident, întrucât nu sunt întrunite cerințele esențiale prezăzute de lege.

Pentru existența dolului, este necesar ca partea care l-ar fi provocat să fi recurs la comportamente active de inducere în eroare – cum ar fi afirmații mincinoase, ascunderea cu rea-credință a unor informații relevante.

În prezenta cauză, nu există probe ale vreunui comportament fraudulos, nu s-au făcut afirmații mincinoase ori promisiuni înșelătoare, iar niciuna dintre informațiile relevante pentru contract nu a fost ascunsă în mod intenționat.

Faptul că reclamantul a avut o percepție greșită asupra unor aspecte ale contractului **nu poate fi imputat** subsemnatului în lipsa unor fapte concrete și intenționate.

Totodată, dolul presupune intenția de a determina în mod fraudulos încheierea actului juridic, însă, raportat la starea de fapt, nu există dovezi privind intenția de inducere în eroare, comunicarea între părți a fost transparentă și nu s-a urmărit obținerea consimțământului prin viclenie. ***Fără dovedirea intenției dolosive, nu poate fi reținut caracter viciat al consimțământului.***

III. Cu privire la restabilirea situației anterioare

Cu privire la restabilirea situației anterioare, potrivit celor arătate mai sus, nu considerăm ca ar putea fi constatată nulitatea relativă sau absolută a contractului, astfel încât să aibă ca efect restabilirea situației anterioare. Solicitarea reclamantului fiind lipsită de obiect.

În drept, ne întemeiem cererea pe dispozițiile art. 205 CC, art. 1170 CC, art. 22 din Constituție, art. 1.207 CC, art. 1.214 CC.

În probațiune, solicităm admiterea probei cu înscrisuri, proba testimonială și interogatoriul reclamantului.

Anexăm: împuternicire avocațială.

Tărâmul Eternității,

prin “IUS SOLI”

prin av. Mitrea Sandra-Maria, Denes Lilla-Nora, Deak Sara

